Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLIX. — Wydana i rozesłana dnia 23. października 1914.

289.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 16. października 1914,

dotyczące środków odwetu w zakresie prawnym i gospodarczym z powodu wydarzeń wojennych.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd, aby mocą prawa odwetu wydał o postępowaniu względem obcokrajowców i obcokrajowych przedsiębiorstw rozporządzenia lub postanowienia prawnej lub gospodarczej natury i użył odpowiednich środków celem przeszkodzenia bezpośredniemu lub pośredniemu wykonaniu świadczeń do kraju nieprzyjacielskiego.

§ 2.

Kto rozmyślnie działa wbrew przepisom, wydanym na zasadzie § 1., będzie karany za występek ścisłym aresztem od jednego miesiąca do jednego roku.

Oprócz kary na wolności może być orzeczona kara pieniężna do 50.000 K, która wpływa do skarbu państwa.

§ 3.

Rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Wykonanie poleca się Ministrowi spraw wewnętrznych i innym interesowanym Ministrom.

Wiedeń, dnia 16. października 1914.

Franciszek Józef włr.

Stürgkh włr. **Georgi** włr.
Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.
Morawski włr.

290.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 22. października 1914,

dotyczące środków odwetu odnośnie do należności i roszczeń, przysługujących przynależnym do państw nieprzyjacielskich.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. października 1914, Dz. u. p. Nr. 289, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Mocą prawa odwetu można zakazać zaspokojenia roszczeń z należności i wierzytelności, przysługujących przynależnym do państw nieprzyjacielskich przeciw czynnym w tutejszem państwie przedsiębiorstwom, poszczególnym osobom, publicznym ciałom zawiadowczym i innym korporacyom lub uczynić je zawisłem od dopełnienia pewnych oznaczonych warunków. Można dalej zarządzić, aby rzeczy dłużne były złożone aż do dalszego rozporządzenia w Banku austryacko-węgierskim albo Pocztowej Kasie oszczędności albo w innych odpowiednich miejscach.

§ 2.

Od chwili wejścia rozporządzenia w życie może rząd zniewolić czynne w tutejszem państwie przedsiębiorstwa, poszczególne osoby, publiczne ciała zawiadowcze i inne korporacye, aby donosiły o należnościach i wierzytelnościach określonego w § 1. rodzaju.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh włr. **Georgi** włr.
Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.
Morawski włr.

291.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 22. października 1914

o wydaniu zakazu wypłat w stosunku do Wielkiej Brytanii i Francyi.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. października 1914, Dz. u. p. Nr. 289, dotyczącego środków odwetu w zakresie prawnym i gospodarczym z powodu wydarzeń wojennych, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Aż do dalszego rozporządzenia zakazuje się bezpośredniego lub pośredniego uskuteczniania wypłat w gotowiźnie, wekslach lub czekach, drogą przekazania albo w inny sposób na rzecz przynależnych do Wielkiej Brytanii i Irlandyi, brytyjskich kolonii i posiadłości, dalej Francyi i jej kolonii, jakoteż osób, które mają w tych terytoryach miejsce zamieszkania (siedzibę), niemniej też bezpośredniego lub pośredniego przekazywania do tych terytoryów pieniędzy lub papierów wartościowych.

Ten zakaz odnosi się w szczególności także do każdego nabywcy roszczenia, który je nabył po dniu 13. sierpnia 1914, jeżeli zaś mieszka w państwie tutejszem, o ile je nabył po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Dla weksli i czeków, podpadających pod niniejszy zakaz wypłat, odkłada się termin zapłaty oraz czasokresy dla prezentowania celem zapłaty i protestowania aż do dalszego rozporządzenia.

§ 3.

Przepisy §§ 1. i 2. nie mają zastosowania do wypłat w państwie tutejszem na rzecz przynależnych do wymienionych w § 1. państw, którzy w państwie tutejszem mają miejsce zamieszkania, dalej do roszczeń, które mają być dopełnione w państwie tutejszem a powstały dla przynależnych do takich państw z prowadzenia zakładów w państwie tutejszem.

Udzielania wsparć przynależnym do Monarchii austryacko-węgierskiej dozwala się i nadal.

§ 4.

W porozumieniu z interesowanymi Ministrami może Minister skarbu dopuścić wyjątków od zakazu § 1.

§ 5.

Za czas trwania tego zakazu nie można żądać odsetek zwłoki.

§ 6.

Dłużnik może się zwolnić przez to, że złoży dłużne kwoty lub papiery wartościowe w Banku austryacko-węgierskim lub Pocztowej Kasie oszczędności.

§ 7.

Świadczenia uskutecznione wbrew zakazowi podlegają karom, przewidzianym w § 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. października 1914, Dz. u. p. Nr. 289.

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh włr. **Georgi** włr.
Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.
Morawski włr.

292.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 22. października 1914,

dotyczące nadzoru nad obcokrajowemi przedsiębiorstwami.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. października 1914, Dz. u. p. Nr. 289, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Mocą prawa odwetu można dla takich, kierowanych lub nadzorowanych z kraju nieprzyjacielskiego przedsiębiorstw lub zakładów filialnych przedsiębiorstw, które są czynne w granicach mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia oraz dla takich przedsiębiorstw, z których przychody w całości lub części odprowadzone być mają do kraju nieprzyjacielskiego, ustanowić na koszt przedsiębiorstw osoby nadzorcze, które, nie naruszając prawa własności i innych praw prywatnych przedsiębiorstwa, winne czuwać nad tem, aby w czasie wojny sprawowanie interesów nie odbywało się w sposób, sprzeciwiający się interesom tutejszego państwa.

§ 2.

Osoby nadzorcze są w szczególności upoważnione:

1. żądać wyjaśnienia co do wszystkich spraw przedsiębiorstwa;

2. wglądać do ksiąg i pism przedsiębiorstwa oraz badać stan kasy i zasoby papierów wartościowych i towarów;

3. zabronić zarządzeń wszelkiego rodzaju, dotyczących przedsiębiorstwa, w szczególności rozporządzania wartościami majątkowemi i udzielania wiadomości o sprawach przedsiębiorstwa.

§ 3.

Kierownicy przedsiębiorstw i osoby w nich zatrudnione winni zastosować się do zarządzeń i wskazówek, wydanych przez osoby nadzorcze w celu nadzoru nad przedsiębiorstwem.

§ 4.

Pieniędzy i innych wartości majątkowych postawionego pod nadzór przedsiębiorstwa nie wolno ani bezpośrednio ani pośrednio odprowadzać lub przekazywać do kraju nieprzyjacielskiego.

Osoby nadzorcze mogą dopuścić wyjątków. Mogą one w odpowiednich wypadkach zarządzić, że pieniądze albo papiery wartościowe, których wedle ustępu 1. odprowadzać lub przekazywać nie wolno, będą złożone na rzecz uprawnionych w Banku austryacko-węgierskim albo Pocztowej Kasie oszczędności.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh włr. **Georgi** włr.
Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.
Morawski włr.